

No utilitzaràs el nom de Fraga en va

L'enfrontament entre regionalistes i fraguistes per a copar la direcció regional d'Alianza Popular al País Valencià ha obert antigues ferides. Mentre Juan Antonio Montesinos respon als dictats de Madrid, Rita Barberà lluita per donar més pes als òrgans regionals. Tot un triple salt per AP.

Albert Vicent

La convocatòria del pròxim congrés regional d'Alianza Popular al País Valencià, en principi previst per als dies 18 i 19 de febrer a Benicàssim, ha provocat l'enèsim enfrontament al si del

partit conservador. L'aparició de dues candidatures encapçalades per Juan Antonio Montesinos i Rita Barberà no ha fet sinó reobrir antigues ferides que, en aquesta ocasió, han traslladat el camp de batalla al grup parlamentari d'AP a les Corts valencianes.

president regional, José Maria Escuin, va argumentar que el congrés s'aplaçava en haver entrat en un període pre-congressual a nivell nacional, alguns parlamentaris autonòmics van llançar dures crítiques. Especialment àcida fou la intervenció de Daniel Ansuátegui, qui va censurar obertament que la de-

Juan Antonio Montesinos, el recanvi d'Escuin.

partit conservador. L'aparició de dues candidatures encapçalades per Juan Antonio Montesinos i Rita Barberà no ha fet sinó reobrir antigues ferides que, en aquesta ocasió, han traslladat el camp de batalla al grup parlamentari d'AP a les Corts valencianes.

La lluita per copar els òrgans regionals del partit va començar a fer-se més evident quan es va decidir anul·lar l'anterior convocatòria del congrés regional, prevista per als dies 25 i 26 de novembre. Quan en aquella ocasió el

cisió estava, una vegada més, dictada per Madrid i no havia eixit dels òrgans regionals competents.

Precisament, el pes que Madrid té en les resolucions que es prenen als òrgans regionals ha estat la clau de l'aparició de dues candidatures al pròxim congrés regional. D'una banda, el sector regionalista ha optat per la figura de la presidenta del grup parlamentari d'AP a les Corts valencianes, Rita Barberà, per encapçalar la llista. Al seu costat hi ha part dels parlamentaris autonò-

mics per València a més de Daniel Ansuátegui, com a principal impulsor, Rafael Maluenda, Vicente Marco, Javier Perelló i Francisco Martínez Clausich. És una candidatura basada en el prestigi que Rita Barberà ha anat guanyant amb les seues intervencions al Parlament valencià, un paper que li ha servit per a estar al tercer lloc del rànquing de polítics valencians, darrere de Joan Lerma i Cebrià Ciscar.

Enfront s'alça la llista encapçalada per Juan Antonio Montesinos, diputat i president provincial d'Alacant, que compta amb la benedicció de l'actual president regional i diputat, José Maria Escuin. Amb ells s'alien Jorge Lamparero, candidat a la secretaria regional, els parlamentaris autonòmics d'Alacant i bona part dels de València. Enrique Gómez Guarner, Vicente Boix, Juan José Ortiz, José Vives, José Luis Ibarra i Martín Quirós conformen la vella guàrdia de Montesinos.

D'esquerra a dreta, V. Marco, D. Ansuátegui,

Escuin, de Madrid al cel

Les candidatures de Juan Antonio Montesinos i Rita Barberà a la presidència regional d'AP responen no sols a dues concepcions del partit, sinó també a interessos personals en la particular lluita pel poder que cadascuna de les formacions ha evidenciat al llarg dels últims mesos.

El cert és que fins ara el grup parlamentari d'AP ha estat caminant amb el pilot automàtic posat, al marge dels òrgans regionals, que no han sabut fer

valer el seu pes. Rita Barberà s'ha hagut d'aferrar als postulats ideològics del partit per a defensar les propostes d'AP en cadascun dels debats que s'han celebrat a les Corts sense que l'estructura que Escuin presideix tinguera cap influència en les decisions. És més, Escuin ha estat més pendent de Madrid a l'hora de resoldre els conflictes sorgits a València i Alacant que d'articular l'estructura regional dels aliancistes. Això ha creat un profund malestar entre els diputats que ara s'alienen amb Rita Barberà.

Així, Vicente Marco, diputat autonòmic i president provincial de Nuevas Generaciones per Castelló, assenyala que «hi ha hagut una sèrie de problemes en els quals Escuin no ha sabut actuar correctament. Davant els problemes d'Alacant o els expedients de València, Escuin no ha sabut resoldre'ls dins la Comunitat Valenciana sinó que sempre ha acudit a Madrid per a no cremar-se ací. No hi ha hagut una

nen unes competències i hem d'escollir gent que les sàpiga utilitzar manté Vicente Marco.» En aquest estat de coses, alguns, fins i tot, apunten que Escuin vol quedar bé davant Madrid per assegurar-se el primer lloc a les llistes de les pròximes eleccions generals, la qual cosa li permetria accedir a una tercera legislatura al Congrés Nacional de Diputats i, per tant, aconseguir la pensió com a diputat.

D'altra banda, els parlamentaris autonòmics que donen suport a Rita Barberà pretenen recuperar part de l'espectre polític que ara ocupa Unió Valenciana en una operació que Ansuategui ha batejat com la «refundació del partit». «Es tracta» —diu Ansuategui— «d'adaptar l'estructura d'AP a l'estat de les Autonomies, regionalitzant les estructures del partit i dotant-les de responsabilitats. Només d'aquesta manera podrem enfrontar-nos al PSPV-PSOE amb garanties».

Rita Barberà, per la seua banda, en-

nal d'Alianza Popular ha provocat més d'un petit terratrèmol entre els aliancistes valencians. Tant els partidaris de Rita Barberà com els de Montesinos intenten ara apropiarse l'etiqueta de «fraguistes de tota la vida» en un intent de fer costat a les respectives postures. El cert és que Escuin ha estat l'home de Fraga a Castelló des de la implantació del partit i això dona a la candidatura de Montesinos una certa reconeixença, però també és cert que el mateix Escuin es va recolzar en les tesis d'Hernández Mancha per anul·lar l'anterior convocatòria del congrés regional.

Aquest cúmul de circumstàncies ha fet reaccionar Daniel Ansuategui. «Les persones que integren la candidatura de Montesinos, més que treballar per un projecte de partit estan practicant la caça de bruixes. Es volen apropiari el retorn de Fraga com si de la *nit dels coltells llargs* es tractara. En aquest partit s'ha utilitzat moltes vegades el

Martínez Clausich i José Ma. Escuin.

Rita Barberà. El seu objectiu passa per potenciar els òrgans regionals.

estructura ni un president regional amb funcions; Madrid dictava i ací s'obeïa. Un president, una junta i un comitè regionals han de ser els que marquen les directrius de la política autonòmica, cosa que en aquests moments no existeix, i això provoca el deteriorament de la imatge d'AP. La gent que té càrrecs a la regional és gent que és cada dia a Madrid».

El recanvi per als regionalistes ha d'estar en algú que visca la política des de les Corts i aquí és on entra la figura de Rita Barberà. «Els estatuts ens do-

tén que la regionalització passa «per dotar la Junta Regional de responsabilitats de manera que assumezca la direcció del partit a la Comunitat Valenciana, per confeccionar les llistes electorals valencianes amb candidats pertanyents a la Comunitat i, sobretot, fent que AP tinga una veu unida i única en tot el territori».

Fraga, una marca que ven

La presentació de la candidatura de Manuel Fraga a la presidència nacio-

nom de Fraga en fals.» Igualment, els seguidors de Rita Barberà es lamenten que, malgrat haver estat crític amb Hernández Mancha, ara se'ls adjudiqui l'etiqueta de «manchistes».

Si bé les dues formacions deixen oberta una llista d'integració, cap de les dues parts vol donar el seu braç a tórçer i prenen posicions de cara al pròxim congrés regional. Mentrestant, a les bases d'Alianza Popular sols els queda esperar que després del congrés de Benicàssim hi haja una imatge única del partit. □